

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 4T/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010378
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Zachar
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6920010378.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Petrom Zacharom v trestnej veci obžalovaného J. F., nar. XX.XX.XXXX U. C. L., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. Zákona s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: J. F. X. C. V. K., nar. XX.XX.XXXX U. C. L., trvale bytom C. L., C. XXXX/XX, okres Rimavská Sobota, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, bez pracovného pomeru,

je v i n n ý, ž e

od 18.10.2019 do 10.03.2020 v byte na Ul. Rožňavskej 1487/33 v Rimavskej Sobote, po tom, ako sa vrátil z liečby na závislosti zo psychiatrického oddelenia Nemocnice v Rimavskej Sobote, viackrát pod vplyvom alkoholu, toluénu a iných drog, najmä slovne a fyzicky napádal svoju matku X. F., nar. XX.XX.XXXX U. C. L., trvalým bydliskom C. L., C. XXXX/XX, a to tak, že na ňu kričal, aby mu dala cigaretu, peniaze na cigarety alebo na jedlo, čomu však ona nevyhovela, a keď mu nevyhovela, vyvolával v nej strach, stres a zastráňoval ju tým, že do nej drgal, vyhrážal sa ukážkou chmatu s tým, že ju týmto môže aj zabiť, drgal do nej, fyzicky ju napádal, čo vyvolalo potrebu poškodenej navštíviť lekára, ktorý konštatoval násillie a použitie väčšej fyzickej sily, čo spôsobilo modrinu na ruke a pomliaždenie ľahkého stupňa predlaktia a krku vľavo, bez potreby liečenia a práceneschopnosti,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a to na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona.

Z a t o s a

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona samosudca obžalovaného na výkon trestu z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona samosudca obžalovanému u k l a d á ochranné psychiatricko-protitoxikomanické liečenie formou ústavnou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala dňa 16.07.2020 pod č. konania 2 Pv 121/20/6609-48 obžalobu na obvineného J. F., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. Zákona s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je to v obžalobe uvedené.

Prokurátorka vo svojom stanovisku k podanej obžalobe na hlavnom pojednávaní uviedla, že má za to, že obžalovaný J. F. sa dopustil protiprávneho konania, a teda naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Preto navrhla, aby obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v trvaní troch rokov.

Obhajca obžalovaného vo svojom stanovisku k podanej obžalobe uviedol, že v priebehu prípravného konania neboli zistené žiadne skutočnosti, na ktorých je postavená obžaloba. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že skutok sa tak ako je popísaný v obžalobe vôbec nestal. Obhajca poukázal najmä na násilie, hrozbu násilím, rozbíjanie predmetov v byte, kde bolo už v prípravnom konaní preukázané, že tohto konania sa obžalovaný nedopustil, resp. nedopustil sa ho v období, ktoré je popísané v obžalobe. Obhajca ďalej uviedol, že obžaloba neuniesla dôkazné bremeno a preto navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Obhajca zároveň navrhol rozhodnúť o žiadosti obžalovaného o prepustení z väzby na slobodu.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa U. F., ktorá na otázku samosudcu v akom vzťahu je k obžalovanému J. F. uviedla, že je to brat jej partnera, preto sa rozhodla, že vypovedať nebude, nakoľko svojou výpoveďou by cítila ujmu. Počas výsluchu v rámci prípravného konania svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť o ničom takom, že by mal obžalovaný ubližovať svojej matke, či už fyzicky alebo psychicky.

Svedkyňa R. Š. počas výsluchu v rámci prípravného konania uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný svoju matku fyzicky napadol a vulgárne jej nadával. Svedkyňa v rámci výsluchu ďalej uviedla, že si nemyslí, že by obžalovaný poškodil nejaké veci, resp. zariadenie v byte poškodenej, teda jeho matky. V byte poškodenej bola aj potom, čo obžalovaného vzali do väzby, a to asi tri krát, pričom nevidela žiadne poškodené zariadenia ani iných vecí v byte poškodenej.

Poškodená X. F. počas výsluchu v rámci prípravného konania uviedla, že keď je jej syn čistý, tak jej pomôže so všetkým, ale keď príde domov v stave, že už niečo užil, alkohol alebo niečo iné, tak vtedy je na ňu agresívny, kričí na ňu, zvyšuje hlas, drgá do nej, ukazuje svoju silu, chytil ju za ruku. Povedal jej, že jedným chmatom by ju vedel zabiť. Chytil jej ruku a krk a druhou rukou jej naznačil úder do krku. Na otázku vyšetrovateľa, či ju obžalovaný aj vyslovene udrel poškodená uviedla, že nie, skôr stále naznačil svoju silu, že keby chcel, on by to mohol. Bála sa ho. Na ďalšiu otázku, aby bližšie konkretizovala, prečo má strach zo svojho syna poškodená uviedla, že nemá strach zo syna, ale má strach o neho, vtedy v dvoch prípadoch, keď sa jej dotkol sa ho bála, ale inak nie. Bála sa, že jej obžalovaný naozaj ublíži, že jej doškriabe tvár, vtedy cítila strach, ale inak nie. Chce, aby sa jej syn podrobil liečbe, keďže sa jej sám nepodrobí. Bo to pre ňu stres, ale viac mala strach o syna. Poškodená na otázku, či sa v jej byte nachádza nejaké poškodené zariadenie uviedla, že nie, nič také sa tam nenachádza.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom znalkyne PhDr. A. U., ktorá na otázku prokurátorky, že aká je osobnosť poškodenej X. F. uviedla, že je primerane diferencovaná, je neuroticky senzitivná, s nižším sebavedomím, citovo závislá - obzvlášť k synovi, tzv. spoluzávislá. Znalkyňa ďalej uviedla, že pre poškodenú sú emočne hlboké vzťahy dominantné a citová frustrácia a pocity odmietnutia a osamotení ju rozkolísavajú. Vo vzťahu k synovi je spoluzávislá. Konanie obžalovaného svedkyňa nie je schopná vidieť a hodnotiť racionálne, má sklon ho obhajovať a jeho správanie racionalizovať, zvalovať vinu na okolie, ochraňovať ho. V dôsledku toho sa u poškodenej zistili reaktívne stavy napätia, úzkosti, depresie, pocity zlyhania ako matky.

Na ďalšiu otázku prokurátorky, že či zistila, že počas znaleckého vyšetrovania poškodená klamala znalkyňa uviedla, že neboli zistené chorobne alebo forenzne významné prvky, ktoré by mohli ovplyvňovať výpoveď poškodenej, že by bola klamlivá. Neboli zistené ani tendencie ku konfabuláciám alebo fantazijným produkciám.

Na otázku obhajcu obžalovaného, že či poškodená mala a má záujem ovládať konanie obžalovaného znalkyňa uviedla, že poškodená má snahu zmeniť obžalovaného, aby prestal užívať návykové látky. Chce preberať zodpovednosť za jeho život, ale v tom zmysle, aby prestal užívať návykové látky.

Na otázku samosudcu, že či mala dojem, že by poškodená, teda matka obžalovaného chcela týmto spôsobom nápravu syna, že ho udá, resp. či je to prostriedok alebo cieľ poškodenej znalkyňa uviedla, že poškodená chce, aby jej syn išiel na liečenie. Poškodená je podľa nej zvýšene ovplyvniteľná citlivosťou k svojmu synovi. Je na neho patologicky citovo naviazaná a vníma veci tak, ako sa momentálne cíti. Znalkyňa ďalej uviedla, že si nemyslí, že by poškodená klamala účelovo, že jej syn berie drogy.

Na hlavnom pojednávaní sa ďalej pristúpilo k výpovedi znalca MUDr. R. U., ktorý na otázku prokurátorky, že aká je osobnosť obžalovaného J. F., uviedol, že u obžalovaného nezistil duševné ochorenie v pravom slova zmysle, ale počínajúce psychotické ochorenie. U obžalovaného bola zistená abnorma štruktúry jeho osobnosti, porucha osobnosti disociálna. To znamená, že obžalovaný sa správa disociálne, má za sebou kriminogénnu činnosť. U obžalovaného nebola zistená závislosť od alkoholu, ale iba symptomatické pitie. Bola však zistená závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, hlavne kanabinoidov a stimulancií, teda závislosť v pravom slova zmysle, ako aj počínajúca psychotická porucha, preto sú ovládacie schopnosti obžalovaného podstatne znížené v čase trestnej činnosti, nie však vymiznuté a jeho rozpoznávacie schopnosti sú nepodstatne znížené.

Na otázku prokurátorky, že či obžalovaný chápe zmysle trestného konania, resp. či ho chápal aj pred tým znalec uviedol, že vzhľadom k tomu, že sa jedná o počínajúcu duševnú poruchu, obžalovaný nechápe v plnom slova zmysle, ale táto schopnosť je obmedzená.

Na otázku obhajcu obžalovaného, že z akého dôvodu považuje pobyt obvineného na slobode za nebezpečný znalec uviedol, že obžalovaný je nebezpečný z toho dôvodu, že tá neliečená psychotická porucha môže vzplanúť v plnej miere a mohol by byť nebezpečný pre seba alebo svoje okolie. Z toho dôvodu preto považuje pobyt obžalovaného na slobode za nebezpečný, preto navrhol ústavnou formou liečbu psychiatricko-protitoxikomanickú.

Na ďalšiu otázku obhajcu, že či u obžalovaného zistil sklon ku agresivite znalec odpovedal, že si nemyslí, že by to bola jeho dominantná črta.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním rozsudku Okresného súdu Prievidza, správy z mestskej polície Rimavská Sobota, posudku na obžalovaného z Ústavu na výkon väzby a ÚVTOS Banská Bystrica, správy z mesta Rimavská Sobota na obžalovaného, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR a odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry SR.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom

konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Súd sa týmito základnými zásadami riadil pri hodnotení všetkých dôkazov a na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátorka v podanej obžalobe kládla J. F. za vinu, že od 18.10.2019 do 10.03.2020 v byte na Ul. Rožňavskej 1487/33 v Rimavskej Sobote, po tom, ako sa vrátil z liečby na závislosti zo psychiatrického oddelenia Nemocnice v Rimavskej Sobote, viackrát pod vplyvom alkoholu, toluénu a iných drog, najmä slovne a fyzicky napádal svoju matku X. F., nar. XX.XX.XXXX U. C. L., trvalým bydliskom C. L., C.Ž. XXXX/XX, a to tak, že na ňu kričal, aby mu dala cigaretu, peniaze na cigarety alebo na jedlo, čomu však ona nevyhovela, a keď mu nevyhovela, vyvolával v nej strach, stres a zastrašoval ju tým, že do nej drgal, vyhrážal sa ukážkou chmatu s tým, že ju týmto môže aj zabiť, drgal do nej, fyzicky ju napádal, čo vyvolalo potrebu poškodenej navštíviť lekára, ktorý konštatoval násilie a použitie väčšej fyzickej sily, čo spôsobilo modrinu na ruke a pomliaždenie ľahkého stupňa predlaktia a krku vľavo, bez potreby liečenia a práceneschopnosti.

Týmto konaním mal podľa prokurátorky obžalovaný spáchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. Zákona s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona.

Súd sa zaoberal v prvom rade otázkou, či skutok, spáchanie ktorého je obžalovanému kladené za vinu sa stal tak, ako je popísaný v obžalobe.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že od 18.10.2019 do 10.03.2020 v byte na Ul. Rožňavskej 1487/33 v Rimavskej Sobote, po tom, ako sa vrátil z liečby na závislosti zo psychiatrického oddelenia Nemocnice v Rimavskej Sobote, viackrát pod vplyvom alkoholu, toluénu a iných drog, najmä slovne a fyzicky napádal svoju matku X. F., nar. XX.XX.XXXX U. C. L., trvalým bydliskom C. L., C. XXXX/XX, a to tak, že na ňu kričal, aby mu dala cigaretu, peniaze na cigarety alebo na jedlo, čomu však ona nevyhovela, a keď mu nevyhovela, vyvolával v nej strach, stres a zastrašoval ju tým, že do nej drgal, vyhrážal sa ukážkou chmatu s tým, že ju týmto môže aj zabiť, drgal do nej, fyzicky ju napádal, čo vyvolalo potrebu poškodenej navštíviť lekára, ktorý konštatoval násilie a použitie väčšej fyzickej sily, čo spôsobilo modrinu na ruke a pomliaždenie ľahkého stupňa predlaktia a krku vľavo, bez potreby liečenia a práceneschopnosti.

Obžalovaný počas výsluchu v rámci prípravného konania uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by svoju mamu týral, nechápe, prečo jeho matka na neho podala trestné oznámenie. Obžalovaný počas výsluchu uviedol, že jeho matku prepustili z práce, čo uviedol ako dôvod, prečo sa správala tak, ako sa správala.

Súd sa prikláňa k stanovisku obhajcu obžalovaného, že počas prípravného konania neboli zistené žiadne skutočnosti, na ktorých je postavená celá obžaloba. Z výpovede poškodenej, teda matky obžalovaného vyplynulo, že skutok, tak ako je opísaný v obžalobe sa vôbec nestal. Súdom poukazuje najmä na rozbíjanie predmetov v byte poškodenej, nakoľko už počas prípravného konania bolo nesporne preukázané, že takéhoto konania sa obžalovaný nedopustil. Aj napriek tejto skutočnosti boli tieto skutočnosti v obžalobe opísané, pričom neexistujú dôkazy, na základe ktorých by sa potvrdilo konanie obžalovaného tak, ako je opísané v predmetnej obžalobe. Taktiež z výpovede poškodenej vyplynulo, že sa o protiprávnom konaní svojho syna J. F. vo vzťahu k nej nezmieňovala ani svedkyňa Š., rovnako ani svedkyňa F., ani nikomu inému. Celá obžaloba je postavená len na výpovedi poškodenej, teda matky obžalovaného, u ktorej aj zo znaleckého posudku PhDr. A. U. nepochybne vyplynulo, že cíti akési sklamanie z toho, že sa jej nepodarilo syna vychovať podľa jej predstáv. Zo znaleckého posudku mal súd preukázané aj to, že matka obžalovaného má snahu usmerňovať a riadiť život obžalovaného. Z výpovede poškodenej

vyplynuli značné nezrovnalosti, keď na otázku, či ju niekto napadol, uviedla, že nie. Taktiež na otázku, či jej obžalovaný spôsobil nejaké zranenia, poškodená uviedla, že nie.

Vina obžalovaného v zmysle ustanovenia § 360 Tr. zákona však bola jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodenej X. F., ktorá podrobne popísala, ako sa jej obžalovaný vyhrážal a vzbudzoval v nej strach.

Súd na základe vyhodnotení svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov a listinných dôkazov, najmä na výpoveď poškodenej X. F. z prípravného konania dospel k tomu názoru, že týranie zo strany obžalovaného, ako to bolo popísané v skutku v obžalobe nebolo preukázané, čo potvrdzuje aj znalecký posudok. Obžalovaný svojim konaním jednoznačne nenaplnil všetky zákonné znaky zločinu týrania.

Na základe vyššie uvedeného bol skutok obžalovaného právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona, pretože obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej, ako aj subjektívnej stránky uvedeného trestného činu. Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho zavinením nemal žiadne pochybnosti.

Základnou podstatou trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby je, že páchatel nepriaznivo pôsobí na telesný alebo psychický stav obete. Podstatnou sa stáva aj určitá zvýšená intenzita, resp. hrubší stupeň surovosti a bezohľadnosti. Týraním, reglementovaným § 208 Tr. zák. je potrebné rozumieť dlhšiu dobu trvajúce protiprávne konanie, ktorého najčastejšie útoky sú charakterizované v citovanom ustanovení. Na naplnenie základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu je nevyhnutná určitá hromadnosť či sústavnosť konania páchatela, s následkom spôsobenia fyzického alebo psychického utrpenia. Fyzické alebo psychické utrpenie je pritom potrebné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej (týranej) osoby podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby.

V konaní neboli zo strany obžaloby produkované žiadne také dôkazy, ktoré by nad akúkoľvek pochybnosť preukázali, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Súd má nepochybne za to, že prokurátor v konaní na súde neunesol dôkazné bremeno.

Obžalovaný J. F. je bez pracovného pomeru. Na základe správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody mal súd za preukázané, že obžalovaný sa správa a vystupuje na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a stanovený režim dodržiava. Príkazy a nariadenia príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní. V priestupkovom konaní bol štyrikrát stíhaný. Doposiaľ bol dva krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.02.2012, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín. Vykonal trestu 21.03.2012 a na páchatela sa hľadá akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/30/2015 zo dňa 10.03.2015, právoplatným dňa 10.03.2015 bol obžalovaný odsúdený pre nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonaný dňa 11.04.2015.

Pri rozhodovaní o druhu trestu v súlade s ustanovením § 32 Tr. zákona, výmere trestu a ukladaní trestu súd vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom súd u obžalovaného prihliadol na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V neprospech obžalovaného súd pričítal jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Vzhľadom na tieto skutočnosti bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní jedného roka a ochranné psychiatricko-protitoxikomanické liečenie formou ústavnu.

Výkon trestu odňatia slobody obžalovanému nebol podmienečne odložený, súd tak rozhodol vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, keď súd mal dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody je nevyhnutný.

Súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a treste rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a to na chránenej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.